

1912

butlletí informatiu
juny 2014

Agrupació Excursionista "Catalunya"

Travessa pel Tricentenari amb B.T.T.

De Cardona a Barcelona. 10 i 11 de maig de 2014

1714 / 2014

JUNY ÉS UN MES IMPORTANT PER L'AGRUPA QUE PRECISA VOLUNTARIS I VOLUNTAT

Al juny coincideixen aquest any dues activitats importants per la nostra Agrupa:

La Ribalera, que amb la seva inclusió en el calendari de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, arriba a la seva majoria d'edat i la travessia en caiac entre Pollença i Barcelona, un acte més entre els programats en la nostra participació en els actes del Tricentenari.

Si les dues activitats precisen de voluntaris, pel que fa referència a la nostra participació en el Tricentenari, es precisa també de la voluntat de socis, amics i coneguts de l'Agrupada perquè participin en el micro mecenatge que amb la finalitat de sufragar part de les despeses que els re-

correguts a peu, en caiac, en BTT i a cavall, suposen.

Les aportacions són a partir de 10 Euros i tota col·laboració reporta un regal. En la home de la nostra web hi ha l'accés directe a la pàgina. Apunta't con a voluntari i tingues voluntat •

Í N D E X

3 EDITORIAL: Juny, mes del voluntariat	17 Calendari NFANTILS-JUVENILS, altres activitats i GLACERA
4 B.T.T.: Travessa pel Tricentenari: Cardona-Barcelona	18 MUNTANYA: La Vall del Ter-8, L'Estartit
Semprepodem: La Coma de l'Orri
7 OPINIÓ: Futur amb plusvàlua	19 Diada del Soci. Premis i medalles
8 BIBLIOTECA	20 AEC: Assemblea General Ordinària
9 MUNTANYA: Travessa del Montseny	21 MUNTANYA: Sera d'Espadà
10 MUNTANYA: Excursió 17 de maig	23 L'ITINERARI: Puigcabrer
11 MUNTANYA: Vall del Ter-7. Torroella	26 MUNTANYA: Turó de Montcada
12 MUNTANYA: Record del refugi La Molina	27 MUNTANYA: Turó de Montcada-2
14 MUNTANYA: Congost de Fraguerau	29 MUNTANYA: Volta al torrent de la Cabana
AGENDA D'ACTIVITATS:	30 A.E.C.: Diversos
16 Calendari MUNTANYA, CAIAC i SEAM	

TRAVERSA PEL TRICENTENARI

Cardona – Barcelona en BTT

10 i 11 de maig de 2014

Per: Pere Mansilla

*El cap de setmana 10 i 11 de Maig,
per terres de Cardona a Barcelona,
vam voler recordar la gesta que els catalans
vàrem fer el 1714 per defensar la nostra Nació.*

Preparats per sortir

La nostra gesta va ser fer arribar a tots els participants sans i estalvis a Barcelona, que en algun moment vàrem pensar que no seria possible.

El dissabte 10 va començar per a alguns el primer esforç: arribar a l'estació del Nord a quarts de 6 del matí (negra nit), per una banda l'Arnau, en Pau, en Roger, l'Amat, en Jep, els Miquels (Peinado i Insausti) en Cesc i jo, amb les nostres companyes de viatge (les bicis) durant 115 km; i per l'altre en Francec i en Manuel amb una flamant furgoneta per al transport de les bicis.

Sortim puntuals, 06:30h cap a Cardona amb l'Alsa, dues noies i un conductor molt trempat ens fan el viatge

força amè. Arribem a les 08:30 h i ens esperen per esmozar en Manuel i en Francec; fem les fotos de rigor, ens fem abraçades i bons desitjos i quedem pel diumenge a la desembocadura del Besòs, final de la nostra aventura.

Comencem la travessa per les mines de Sal de Cardona (aquí s'incorpora en Xavi Olivera); camins planers, costeruts, trialeres.... els joves i no tan joves arriben i proven de baixar damunt de la bici, relliscades, peu a terra, equilibris, "òstia" el Jep cau rodolant i Pam!! Cop a les costelles... sort del casc, em passo el cap de

Cardona

setmana fent d'infermer (ibuprofè, cremes, fregues), bé res d'importància. Ah! però el diumentge tornem-hi, cau pel marge del camí d'una torrentera... L'Arnau tampoc es queda curt, tombarella amb la bici per sobre. La resta, copets i rascades no en faltaven.

Després de 45 km i un desnivell acumulat de 607m, arribem al Parc de L'Agulla (Manresa), un indret molt bonic i relaxant, l'estany està preciós; ho celebrem prenent una "galleda" de 6 birres en un cubell ple de glaçons i unes braves.

Ara toca arribar a L'Alberg del Car-me, una maravella, tranquil·litat dins d'unes parets en silenci, on en el seu moment hi va haver la pau d'un convent, en un altre el xibarrí de soldats, caserna, en èpoques abandonat, arxiu i magatzem de l'Ajuntament de Manresa, i ara tot per nosaltres (bé, i 50 francesos).

En Xavi Olivera torna cap a Cardona (en bici), treballa el diumentge. En Roger i l'Amat ens sorprenen, porten els apunts i es posen a estudiar!! Caram que en són de responsables. La resta fem una mica de turisme i després junts a sopar i dormir; l'endemà ens toca fer 75 km i un desnivell de 730 m.

Diumentge 11 tornem al parc de L'Agulla, passant per l'estació de FCG a recollir en Carles Franco amb la seva espectacular bici, tot un expert en trialeres.

Donem el tret de sortida, el dia és més benèvol, algun núvol i una

mica més de fresca; dissabte va ser molt calorós i ens vam torrar.

Passem per terres de Talamanca on es va lliurar una important batalla i resistència davant de les tropes dels Borbons. Passem per masos de pagès amb història i records de famílies, on avui només hi ha runes; per camps exhuberants de blat, alfalç de colors verds i grocs, boscos de matolls, de riera, acompanyats pels rius Cardener, Llobregat, Ripoll i el tan desitjat Besòs, fi de la nostra etapa. Però abans d'arribar aquí, hem hagut de patir un fort vent de cara que ens feia difícil l'avançar.

Arribem cansats, mals d'esquena, irritacions en les parts més delicades, cervicals carregades, però molt contents. A la desembocadura del Besòs ens reben en Toni Villena (inestable fotògraf) i en Manuel Cabanillas, que ens sorprèn amb cava del Tricentari. Fem un brindis i cadascú cap a casa...

Agraïments a tots els socis que han fet possible aquesta travessa i als companys de viatge; ha estat un plaer compartir amb vosaltres aquesta petita aventura.

Gràcies! •

10/05/2014

CARDONA A MANRESA

Distància	40,44 km
Ascens acumulat	607 m
Altitud màxima	606 m
V. Mitjana Mov.	8,1 km/h
Durada	07:30:17
Temps parat	02:30:57
Energia	3887,6 kcal
Hora de sortida	09:41:32
Hora d'arribada	17:11:49
Durada	07:30:17
Di.f hora local /UTC	02:00:00
Temps parat	02:30:57
Temps en moviment	04:59:20
Track amb altituds (3D)	si
Altitud màxima	606 m
Altitud mínima	230 m
Altitud de la sortida	441 m
Altitud de l'arribada	304 m
Guany sortit-arribada	165 m
Desnivell sortida-arribada-	137 m
Desnivell màxim	376 m
Ascens acumulat	607 m
Descens acumulat	742 m
Màxima pendent	59,1 m
Mínim pendent	-22,6 m
Velocitat mitjana	5,4 km/h
V. Intervé moviment	8,1 km/h
Velocitat màxima	44 km/h
Ritme	11,2 min/km
Ritme en moviment	7,5 min/km
Velocitat lineal mitjana	3,1 km/h
Max. Velocitat Vertical	25 m/min

Manresa

11/05/2014

MANRESA A S. ADRIÀ DEL B.

Distància	73,91 km
Ascens acumulat	729 m
Altitud màxima	668 m
V. mitjana mov.	11 km/h
Durada	09:14:45
Temps parat	02:03:48
Energia	6.713,2 Kcal
Hora de sortida	09:39:44
Hora d'arribada	18:54:29
Durada	09:14:45
Di.f hora local /UTC	02:00:00
Temps parat	02:03:48
Temps en moviment	07:10:57
Track amb altituds (3D)	si
Altitud màxima	668 m
Altitud mínima	-6 m
Altitud de la sortida	292 m
Altitud de l'arribat	-1 m
Guany sortit-arribada	375 m
Desnivell sortida-arribada	-293 m
Desnivell màxim	673 m
Ascens acumulat	729 m
Descens acumulat	978 m
Màxima pendent	10,5%
Mínim pendent	-14,2%
Velocitat mitjana	8 km/h
V.Intervé moviment	11 km/h
Velocitat màxima	38 km/h
Ritme	7,6 min/km
Ritme en moviment	5,9 min/km
Velocitat lineal mitjana	5,3 km/h
Max. velocitat vertical	32 m/min

SI ENS HO PROPOSEN TENIM UN FUTUR PER AFEGER PLUS-VÀLUA A L'AEC

Per: Manuel Cabanillas

Els preparatius per a la celebració del Centenari de la nostra Agrupa em van decidir a intentar conèixer el que aquesta havia estat i l'ocorregut durant aquest segle, tant a nivell excursionista com de país i cultura, i amb aquesta intenció em vaig embardissar en el repàs del primer a l'últim dels butlletins publicats.

Va ser apassionant alhora que alligador del que a la nostra Entitat es va coure durant anys difícils per seguir el lema dels fundadors.

Inicialment la cultura i amb ella conèixer el país, es van imposar a l'esperit esportiu que, en no poques ocasions, va servir com a excusa per endinsar-se en altres terrenys, en alguna època perillosos que fins i tot van portar a la presó a més d'un dels nostres consocis que eren fidels al país a través de la cultura, amb l'etiqueta de l'excursionisme.

Moltes d'aquelles excursions, que eren una excusa per reunir-se, són àdhuc avui itineraris clàssics en els quals s'introdueixen al món de les activitats de muntanya.

Un any abans d'iniciar-se els actes i activitats del Centenari a l'AEC hi havia moltes il·lusions i ganes de fer coses. En les reunions, tant les ofi-

cials com les quotidianes entre socis, sortien idees perquè la celebració fos el més brillant possible; sobre la taula van arribar els resums del que s'hi havia fet amb anterioritat en les celebracions dels 50 i 75 anys de vida, que no va ser poc, i pas a pas van anar confeccionant-se projectes, que, una bona part es van portar al programa

Dins d'aquesta eufòria va néixer la secció de turisme eqüestre el que em va fer recordar que havia llegit que en alguna ocasió l'Agrupa ja havia estat protagonista d'excursions a cavall.

La crisi i l'èxit del Centenari ens va portar a pensar que, després de l'esforç, com acostuma a passar després d'un esdeveniment d'aquest nivell, ens esperava un descens sobtat, afortunadament no ha estat així.

Adhuc pendants d'instal·lar la taula d'orientació promulgada per la secció infantil-juvenil, la publicació de la revista de les activitats del

Centenari i el llibre, dels 100 anys de l'Agrup, ens vam afegir, per seguir essent fidels als nostres principis, en el protagonisme al programa d'actes del Tricentenari esprement-nos el cervell perquè les nostres participacions, com ha ocorregut en no poques activitats al llarg dels 102 anys de vida del AEC, fóra pionera i deixés petjada per a la història de l'excursionisme del nostre país i va néixer la Travessa a peu, en btt i a cavall, entre Cardona i Barcelona, les dues últimes poblacions que van resistir l'assetjament de les tropes borbòniques de Felip V, i la travessia en Caiac entre Pollença i Barcelona.

Bé, i ara què? Doncs el que correspon és aprofitar l'embranchida que tant el Centenari com la **“Travessa pel Tricenari”** donen a la nostra Agrupa perquè entre tots seguim buscant, sense oblidar el que ja tenim, nous o millor dits ja coneguts horitzons.

Prova que no estem parats és que aquest mateix any s'ha format la sub-secció de carreres per muntanya, que neix de l'esperit i l'èxit de La Riba-

lera i ens permetrà posar-nos a l'altura dels temps en els quals ens ha tocat viure als qui ens movem entre els esports de muntanya

Entre els centenars de pàgines repasades, en el nostre passat hi ha activitats que ens han d'animar a recuperar. En converses informals en les quals he parlat amb companys de l'Entitat han aparegut activitats que en el seu moment i per diverses circumstàncies es van perdre. Secció de fotografia, mineralogia, les herbes medicinals, les construccions de pedra seca, la flora...

Han estat simplement idees que volen encaminar a l'Agrup a un planell superior en el qual tinguin cabuda les inquietuds tant dels que avui ja som socis com dels que, amb elles en marxa, podrien ser-ho, engrandint la nostra Entitat més si pot ser

Com a soci m'agradaria que sense pressa, però alhora sense pausa aquest impuls que ens han donat la nostra presència fora de les nostres parets ens serveixi per anar afegint plusvàlua a l'AEC ●

BIBLIOTECA

El nostre company Llorenç Nasarre ha fet entrega, per a la nostra biblioteca, del llibre facsímil **“Els caputxins catalans a Veneçuela”** de l'autor Marc- Aureli Vila. Avui és molt i molt difícil trobar aquest llibre que relata la vida i accions d'aquells frares en terres americanes.

També i acompanyant l'esmentat llibre d'en Marc-Aureli-Vila, ens ha donat el llibret **“Els caputxins Catalans del Caroní...”** de Núria Sales

Moltes gràcies! ●

TRAVESSA DEL MONTSENY

18-05-2014

Per: Pep Molinos

Estem dalt del Matagalls gaudint d'una sortida de sol espectacular. Col·laborem amb la Travessa del Montseny, fent el control del Matagalls.

Cim del Matagalls (foto: Pep Molinos)

Fa fred i un xic de vent. Arracats al costat sud de la creu, en Ramon ens prepara un cafè amb llet, mentre en Francesc i jo preparem els estris del control: el lector del codis de barres, el walkie, el marcador, la farmaciola, etc... col·loquem el cartell del control amb les gràfiques i hissem la senyera dalt de la creu. Segueix fent rasca, mentre fem un mos i la fem petar tot contemplant part del recorregut de la Travessa: Tagamanet, Pla de la Calma... a l'espera de veure arribar els primers marxadors. I mentre guaitem

l'horitzó em resulta inevitable recordar el primer cop que vaig fer una travessa pel Montseny ara fa ja una pila d'anys.

Érem dos companys de l'escola. Ambdós amb quinze anys, amb un petit bagatge d'excursions familiars i de l'agrupament escolta.

D'aquesta travessa n'havíem sentit parlar als nostres pares i companys més grans.

L'havíem planificat amb molta cura i molta il·lusió: El Figaró, Tagamanet, Pla de la Calma, Matagalls (bivac), Sant Marçal, Les Agudes Turó de l'Home, Santa Fé, Gualba, La Batllòria... la teníem ben memoritzada

Tota la ruta va anar perfecte: la pujada fàcil al Tagamanet, un Pla de la Calma que vam trobar llarguíssim i no tenia l'actual carretera que el creua; però pujant al Matagalls el temps va canviar, i ja a prop del cim la tempesta va ser sonada. Passem ràpidament pel cim oblidant-nos del bivac, i sota una pluja torrencial, baixem com uns esperitats cap a Sant Marçal. Tot i dur capeлина varem arribar calats fins el moll de l'òs. El massover de Sant Marçal (encara no hi tenien corrent elèctric) ens va deixar secar-nos a la seva llar de foc i ens va oferir dos gots de ratafia (res

de xupitos: dos gots!!) que animaven els morts. Dormim a la pallissa (cansats o la mona?) i l'endema ens aixequem ben d'hora ben d'hora (en Pep Guardiola encara no havia nascut!!) i enfilem els Castellets xalant de valent, passem pel cim de Les Agudes, Puig Carabassa i el Turó de l'Home. Baixem pel dret per la bonica fageda fins a Santa Fe, on encara hi havia el petit estanyet. Prosseguim la baixada fins a Gualba seguint la riera per un camí molt perdut, esborrat i complicat, que posa a prova el nostre sentit d'orientació. Arribem contents a Gualba i xino-xano seguim per carretera fins a l'estació de la Renfe a La Batllòria. Finalitzem la travessa contents i satisfets com si haguéssim aconseguit el nostre "Everest" particular... i a les hores, ja creiem que podríem anar sols.

Posteriorment, vàrem fer varies vegades aquesta bonica travessa, ara ja amb una sola jornada, ja fos pel

plaer de fer-la, o per entrenar-nos pels Rallis d'Alta Muntanya (aquells que en Reixachs diu que sempre feia medalla d'or). Ja a l'any 1972 varem organitzar la "Travessa del Montseny" com a Marxa Excursionista amb una participació de 36 marxadors. Després de varies marxes, altres companys van agafar el relleu en les següents edicions. Els darrers anys ja totalment consolidada es organitzada pel C.E. Caminaires de Vilamajor, i podem afirmar amb orgull, que el proper any serà la seva 40ª edició, amb una participació que ronda els 700 excursionistes.

Seguim col·laborant en un dels controls i contents de veure com els corredors, entre ells alguns membres del nostre recent equip de curses, confirmen la bellesa d'un itinerari que a mitjans de maig en plena primavera, recorre un dels millor massissos del nostre país ●

Excursió 17 de maig

Per: Maria Bembibre (12 anys)

Aquesta excursió crec que ha estat molt bé, d'una banda crec que això que hi hagi un grup que faci 16 quilòmetres i un altre 9 està molt bé perquè així cadascú fa el que pugui fer.

Els qui van fer 16 quilòmetres va estar molt bé per que van caminar al costat del riu, i els que van fer 9 també va estar molt bé perquè vam visitar el poble de Verges que era preciós i tenia coses molt boniques. També els qui vam fer 9 en tota la ruta sempre ens trobàvem alguna cosa con-

reat, per exemple roses, pomes, blat de moro, te etc. I després quan vam anar a dinar crec tots vam menjar molt bé i el restaurant estava en un parc molt xulo i doncs això, crec que l'excursió va estar molt bé i la recomano molt, sobretot per a aquells que volen caminar una mica però sense cansar-se molt ●

DE COLOMERS A TORROELLA DE MONTGRI

17 de maig de 2014

Per Maria Jesús Salvador

Una excursió en dos trams molt suaus.

Arribant a Torroella de Montgri (fotos: Joan Tarruella)

Som 44. Durant el viatge com sempre el Xavi ens dóna un full amb una mica de història dels llocs per on passarem, sempre va bé fer una mica de cultura.

Fa un dia bastant bo. En arribar a Colomers ens dividim, uns comencem aquí i els altres ho faran a Verges.

El primer grup els de Colomers al començament com que les herbes del camí havien crescut molt tapant-lo ens despistaven una mica, però de seguida vam trobar per on anar. Aquest cop portàvem fins i tot senyals per a no perdre'ns, però no varem haver de fer-les servir. Feia força calor i tots anàvem pensant en la font que sabíem que estava quasi a la mitat del camí, quan la vàrem trobar va ser de agrair,

encara que va haver algú que més que veure si va dutxar, és que hi ha gent molt calorosa. Quan tots ja havíem begut i desbegut vam tornar a posar-nos en camí, bufava una miqueta de ventet que va anar força bé, vam gaudir d'un paisatge molt ecològic ple de fruites, camps de blat, alfals i ens va fer molta gràcia una gran extensió de camp de gespa per abastir a altres camps.

Quan ja anàvem arribant al nostre destí vàrem trobar un mirador molt bonic des del qual es veien ànecs i tortugues, bo això ho van veure alguns perquè d'altres deien que no hi era, com tampoc un refugi antiaeri. Doncs pels que no van veure cap de les dues coses us ben asseguro que sí que hi eren que no les van treure quan vau passar vosaltres (coses de la calor i la gana).

En arribar a Torroella ens unim altre cop al grup que havia sortit de Verges i pugem a l'autocar rient i gaudint de l'ambient perquè tot sigui dit ja teníem gana. Per cert el dinar molt bo, en un restaurant molt divertit de l'Estartit on hi havien "caballitos", mini golf i altres atraccions de fira, al fotògraf se li acumulava la feina tot fent fotos a cada

cosa nova que veia.

Una cosa molt important, en aquesta sortida vam tindre la sort de poder gaudir de la companyia de la Maria, 12 anys, guapa, alegre i simpàtica i que esperem que vingui més cops, perquè creiem que s'ho va passar bé i nosaltres encara més amb ella.

La propera l'acabarem a la desembocadura del Ter com estava previst. Vàrem començar a la muntanya i acabarem a la platja, fantàstic!.

Amistat, bona companyia i bons amics que no faltin.

US ESPEREM A LA PROPERA •

Descansant a l'ombra d'un pollancre (fotos: Joan Tarruella)

RECORDS DEL REFUGI DE LA MOLINA

Per: Llorenç Nasarre. Soci 5703

En una data que sembla llunyana per als veterans i prehistòrica pel jovent, faig esment del vell refugi de l'Agrup a La Molina, un lloc que ens acostà als qui estem de tornada, a les excursions hivernals per a uns i per d'altres a les pistes d'esquí, quan aquest esport començava a deixar d'ésser d'elits amb bona butxaca.

La meua persona havia ingressat a l'entitat molt jove, (disset anys), l'any 1958, empès per un company de feina, en Policart, que era aleshores un bon esquiator, sortia sovint amb un altre xicot, en Navinés, fill d'una família de flequers del carrer Nou de la Rambla. Aquest Navinés tenia una germana, bonica com un Sol, que jo em delia per tractar-la, tímid però en excés, mai m'hi vaig atansar.

En aquell temps, els xicots de la meua edat, amb prou feines teníem diners pel tramvia a Sarrià, era per això que només els que guanyaven un sou es podien permetre, a base de moltes privacions, pagar el bitllet de tren fins als Pirineus, jo tenia la sort de tenir un pare ferroviari que em permetia disposar d'un quilomètric amb 5000 Kms. anuals i em facilitava sortir d'excursió amb els grans, el mestre Montagut,

Català “Xopi”, Gavallda, Montllor, Sebastià, Miquel Ferrer, Cabedo, Sorolla, Villena i molts d’altres companys uns ja traspassats i d’altres sortosament encara amb nosaltres. Més tard, s’incorporaren altres companys de la mateixa edat o més joves, Jordi Romagosa, Jordi Mingall, Porta i d’altres que el temps ha esborrat dels meus arxius. Uns i altres foren els meus mestres no solament de muntanya, ans també de valors humans, de catalanitat a un castellanoparlant, com foren l’Albert Jané i en Josep Ibàñez.

Tornant al tema del refugi, tinc a la memòria la divisió que hi havia entre els que anaven a fer pista, com Villamur, Proietti i d’altres, i els que anàvem a fer travessa per fora pistes, aquests darrers acostumàvem a servir-nos de carmanyola des del dissabte a la tarda fins el diumenge i refusàvem els serveis dels telefèrics i telecadires, la raó principal era la delicada situació de les nostres butxaques. El refugi, com sabeu, no era gaire espaiós, a l’hivern acostumava a estar ple els caps de setmana i no era fàcil trobar lloc a la taula o al fogó per escalfar el sopar, a més a més, els que fèiem travessa, ens calia matinar i per això volíem enllitar-nos a una hora decent, els “pisters” però, no tenien pressa, feien barrila fins ben tard, no els calia matinar com nosaltres, i això produïa discussions els dissabtes al vespre.

Iara que he citat a en Proietti, un jaio simpàtic, de xerrada fàcil, car com a bon agent comercial dels d’abans, po-

dia entabanar al més pintat. Havia portat, crec des de Itàlia, uns esquís molt curts i amplis, veritables avantpassats de les taules de sofward, anomenats “vespes”. És possible que per pista poguessin funcionar adequadament, i em convencé perquè els provés en una excursió que pensava fer en solitari fins al cim del Balandrau i a fe que no em vaig matar per un miracle del meu àngel tutelar. No hi havia manera de cantejar i m’obligava a seguir en línia recta cap l’abisme o l’arbre més proper. A la tornada, els hi torní amb el comentari que se’ls posés allà on li fes patxoca.

També a l’estiu el vell refugi servia per hostatjar famílies de l’Agrupació per torns, per gaudir de la natura, quan La Molina encara era un món rural en aquesta època de l’any i també a finals d’agost i setembre, érem molts els que anàvem a la recerca dels rovellons als indrets propers a la collada de Tosses que fets “in situ” a la llosa, acompanyats amb la botifarra i el vi comprats a l’estanc de l’estació ens proporcionaven una especial satisfacció mentre fèiem la migdiada a l’ombra del bosc .

Potser els anys ens tornen melangiosos, el cert és que són molts els records de les estades al vell refugi de l’Agrupació a La Molina, i m’ha semblat oportú fer un petit homenatge a aquelles modestes quatre parets i estris atrotinats però que acolliren per molt temps les nostres il·lusions, esperances i joventut ●

CONGOST DE FRAGUERAU

27 d'abril de 2014

Per: Anna Mallol

És la meva primera crònica sobre una excursió de l'Agrup, sona bé, i més quan la sortida programada ha estat tot un èxit, ai!, potser això es posa al final.

Riu del Montsant (foto: Francesc Montes)

Doncs bé, ens hem trobat a les 7 del matí a Provença/Padilla amb un grupet de gent disposada a passar un bon dia que es presentava meteorològicament parlant frescot i ennuvolat, temps que no ens ha abandonat fins ben bé a ple migdia.

Començàvem així el camí ben asseguts en un autocar més petit de l'habitual, una mica desmuntable: la portella de la sortida d'emergència del sostre s'ha obert un parell de cops, però les mans traçudes d'un dels companys de ruta ho han solucionat en un tres i no res. Després d'uns quants revolts per una carretera comarcal, hem arribat a una zona compresa entre les comarques de Les Garrigues, el Priorat, el Tarragonès i la Conca de Barberà més enllà, o sigui, segons el mapa cap

a la dreta, bé, deixem-ho perquè amb el tema de l'orientació no hi estic gaire avesada.

Ala vora de l'ermita de Santa Magdalena hem enfilat camí cap a l'ermita de Sant Bartomeu; l'itinerari era suau, agradable, el temps acompanyava perquè no feia massa calor, i la humitat i les valls ens mostraven uns boscos atapeïts de verd, flors, arbres fruiters que alguns experts coneixien i ens n'explicaven les excel·lències i aromes. Un d'aquests experts ens ha dit que la flor de romaní era comestible, i per distreure la gana les anàvem tastant, (ja havíem esmorzat en una àrea de servei) però, ja se sap, la primavera i la joventut obren la gana, -la joventut acumulada de tots plegats eh?-

Anàvem fent via per uns camins voltats de roques de conglomerat de tipus montserratí, i una mica més endavant ens hem desviat per un camí que baixava a mà dreta que anava a parar a una cova anomenada "la Panera", em sembla que es deia així perquè s'hi havia arribat a fer pa en època de la guerra civil. Fins aquí la primera part, i ara, comença l'aventura que

no pot faltar mai en cap excursió dels Sempre Podem: la travessa d'un riu força cabalós amb un parell de pedres com dos gegants ciclòpics que els més valents anaven saltant amb l'ajut dels bastons com perxes dels atletes més prestigiosos. Una altra part d'atletes menys agosarats hem dedicat una miqueta més d'estona a alliberar-nos de les vambes i bótes per a submergir-nos dins les aigües transparents i arrossegadores a fi d'assolir l'altra cantó del riu i a estalviar-nos l'enfrontament amb els gegants (pedres). La resta d'atletes s'han quedat tranquil·lament esperant-nos asseguts a la vora del riu. Hem vist la cova de més o menys a prop i hem tornat cap enrera, tornant al prodigi anterior (saltar o mullar-nos).

Anàvem fent via fins al pont de fusta i allà ens hem dividit en dos grups, els més valents i delitosos d'aventura han agafat el camí més llarg (versió caputxeta) amb grimpada aèria i la resta el camí més curt (versió llop) sense grimpar. Val a dir que totes dues versions tenien unes vistes meravelloses: extensions de natura, roques com onades arrodonides, talledes com si una mà enorme les hagués emmotllurat per a fer una obra d'art. El sol començava a escalfar. La pujada ha valgut la pena i, com era d'esperar el fotògraf oficial del grup n'ha deixat constància.

S'acostava l'hora de dinar i anàvem dient quan dinaríem, uns deien

que quan hi hagués gana, després gana i al final fam, i si tot i així no ens decidíem hi hauria qui mossegaria els companys, així que davant d'aquest perill imminent ens hem assegut a tocar de l'ermita de Sant Bartomeu compartint descans, bona teca i converses agradables.

Faltava la pujada final que no ha disminuït la qualitat de les vistes.

En total hem fet uns 400 metres de desnivell de pujada i 400 de baixada. Els de la versió caputxeta més.

Arribats a Ulldemolins carreguem bosses de viandes de primeríssima necessitat: vi, cava, oli, nous, figues i avellanes.

En aquesta sortida s'hi han barrejat tot un seguit d'ingredients: activitat esportiva, desig de superació, aventura, vistes excel·lents i millor companyia; no és estrany que tothom hagi quedat força content i satisfet. Un cop dins de l'autocar es veien estols de falciots que ens acompanyaven, i com diu la cançó d'en Serrat: "*...i quan els falciots se'n van el cel es queda plorant*".

A reveure companys!!! ●

Foto: Francesc Montes

MUNTANYA

DATA		POSSIBLE LLOC	VOCAL
07/06/2014	Ds	La Vall del Ter	Xavi Sánchez
15/06/2014	Dg	Pedró Quatre Batlles	Roger
29/06/2014	Dg	La Ribalera	AEC
12-07-2014	Ds	Travessa del Carlit	Quim Llop
5/6-07-2014	D s - Dg	Balaitouse	Yolanda/Roger

CAIAC

Dia	Mes	Activitat
7, 8, 9	Juny	País Basc
14, 15	Juny	Curs de caiac de mar nivell I, II i III
28, 29	Juny	Adge-Setè (canals de França)
5, 6	Juliol	Costa Brava, Havaneres
19, 20	Juliol	Illes Medes / Estartit
12	Juliol	Lluna plena Garraf
19, 20	Juliol	Estartit, illes Medes
26-3	Juliol / Agost	Projecte Tricentenari
	Agost	Proposta vacances: Grècia

S.E.A.M.

12-13 juliol	PEDRAFORCA (col·lectiva a la via del 100tenari AEC)
--------------	--

INFANTILS - JUVENILS

juny 7-8	CONJUNTA: Costa Pubilla
juliol 13-27	CAMPAMENTS

ALTRES ACTIVITATS

DATA		ACTIVITAT	VOCAL
3 juny	dm	Reunió Junta Directiva	Junta
4 juny	dc	Presentació Travessa pel Tri-centenari. Museu d'Història de Catalunya	Junta
6 juny	dv	Premis fotografia: Memorial Agustí Torrents	Junta
10 juny	dm	Reunió de veterans	Frederic P.
19 juny	dj	Diada soci	Junta
Tots els dimarts	dm	Tallers de manualitats	Neus i M. Antònia

ESCOLA D'ESPORTS DE MUNTANYA GLACERA

FORMACIÓ	TEÒRICA	PRÀCTICA	LLOC
----------	---------	----------	------

ESQUÍ DE MUNTANYA

MONOGRÀFIC FORA PISTA	16 de Desembre	20 i 21 de Desembre	UECG
-----------------------	----------------	---------------------	------

PROGRESSIÓ PER CRESTES

MONOGRÀFIC	12 de Juny	14 i 15 de Juny	CEE
MONOGRÀFIC	8 d'Octubre	11 i 12 d'Octubre	FEB

ESCALADA EN ROCA

CURS NIVELL II	1, 8 i 15 d' Octubre	4 i 5, 11 i 12 d'Octubre	UECG
----------------	----------------------	--------------------------	------

EXCURSIONISME

CURS NIVELL I	1, 8 i 15 d'Octubre	4 i 5, 11 i 12 d'Octubre	AEC
---------------	---------------------	--------------------------	-----

DESCENS DE BARRANCOS

MONOGRÀFIC	2 de Juliol	5 i 6 de Juliol	FEB
------------	-------------	-----------------	-----

SEMINARI DE GPS: 25 i 26 D'OCTUBRE ●

SENDERISME PER LA VALL DEL TER

8a ETAPA

**De Torroella de Montgrí
a la Gola del Ter i l'Estartit**

Dia: Dissabte, 7 de juny de 2014.

Recorregut: 12 km.

Desnivell: Pla.

Cal portar: calçat de senderisme lleuger, (bastons, opcionals), roba de tot temps, impermeable i aigua, barret/gorra, crema solar. Preveieu el sol i la calor. Qui vulgui es podrà banyar.

Per dinar dues opcions:

- de carmanyola (el porta cadascú).
- de restaurant (al mateix lloc que el mes passat).

Preus:

Soci: 35,00 □

Soci on-line: 40,00 □

No soci: 50,00 □ (inclou assegurança)

Cal facilitar el nom complet i el DNI.

Tots aquests preus inclouen autocar, menjar de restaurant i documentació.

Qui es porti el dinar seran 15 □ menys.

Els qui dessitgin donar una volta amb barca per les Illes Medes caldrà fer una col·laboració de 5 □.

Hora de sortida: (puntual)

- 8,00 davant de l'agrupació.
- 8,15 des de Fabra i Puig.

Inscripcions:

Fins dimarts, 3 de juny, a les 21 h a secretaria i ingressar l'import corresponent al compte de l'Agrupada: La Caixa ES27 2100 0823 3502 0068 9123. Cal posar el nom com a remitent + Ter8.

Vocals: Xavier S. i Domènec P.●

Senderisme-Semprepodem Carenejant per la Coma de

l'Orri i el Catllar

Dissabte, 14 de juny de 2014

Recorregut: Sortirem a prop de l'estació de Vallter (2009m) passant pel Refugi i arribarem al Coll de la Marrana (2529m) a continuació anirem cap a Coll de la Coma de l'Orri (2499m) i carenejant fins el Puig de Pastuira (2415m) i d'aquí amb fort desnivell fins a Setcases (1300m).

Dificultat: mitjana de 7 a 8 hores d'activitat.

Distància i Desnivells: 14,2 Km.

Desnivells: +751m -1360m.

Cal portar: Botes de muntanya, bastons, roba d'abric i impermeable, aigua i menjar per a tot el dia.

Horari de la sortida:

7:00 hores des de Padilla / Provença.

Davant de l'Agrupada.

7:15 des de Palau Reial.

Preus:

Soci: 20,00 □. Soci on line: 25,00 □

No soci: 30,00 □ (inclou assegurança).

Cal facilitar el nom complet i el DNI.

Tots aquests preus inclouen autocar i documentació.

Inscripcions: Fins dimarts 25 de març a les 21 hores, a secretaria i ingressar l'import corresponent al compte de l'Agrupada La Caixa 2100 0823 35 0200689123, només cal posar el nom com a remitent.

Nota important: Aquesta excursió no està lliure de riscos, per climatologia (insolacions, fred, pluja, llamps, etc.) morfologia (mal d'alçades, desnivells, terrenys pedregosos etc.), zoologia (bestiar, insectes, etc.) i orientació ●

DIADA DEL SOCI

Dijous, 19 de juny de 2014

Es repartiran insígnies i medalles als socis que fan **25 anys, 50 anys**. Aquells socis que durant l'any 2013 hagin assolit per primera vegada, el seu **3000, 4000, 5000 o 6000**, cal que ho comuniquin a Secretaria, per tal de poder-los entregar la corresponent medalla.

A la sala gran de l'AEC, hi ha un **Allibre de registre** on s'hi poden anotar tant les activitats esportives com les culturals, convé que tothom ho faci, de cara a la història de la nostra Agrupa •

Marc Gassó al cim de la Pica d'Estats

PREMIS ACTIVITATS SOCIS A.E.C. ANY 2013

CONSTÀNCIA: Or: Manuel Cabanillas (133 activitats), Xavier Díez (87), Carlos Franco (78), Josep Emili Ferrer (63), Sara Gómez (63), Jordi Pino (56), Caterina Rodríguez (56), Rosa M. Soler (46). **Argent:** Roger Sant (27).

DESNIVELL: Or: Roger Sant (41.830m), Carlos Franco (32.893m), Josep Emili Ferrer (30.870m), Sara Gómez (30.870m). **Argent:** Xavier Díez (24.900m), Caterina Rodríguez (21.380m), Jordi Pino (21.380m), Rosa M. Soler (20.260m).

ESCALADA: Or: Xavier Díez (248 vies i 11.983m). **Argent:** Josep Emili Ferrer (142v i 4.150m), Sara Gómez (142v i 4.150m).

B.T.T.: Or: Carlos Franco (63 sortides i 1.674km).

25 ANYS de soci: Ferriol Canyelles Rovira.

50 ANYS de soci: Antònia García González i M. Roser Serra Capdevila.

PRIMER 3.000: Lluís Tarruella i Marc Gassó Ortiz.

PRIMER 5.000: Llorenç Nasarre •

ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA

Text i fotos: Jordi Pino

Amb l'assistència de 38 socis, el passat 15 de maig es celebrà l'Assemblea General ordinària de l'Entitat.

Alguns dels assistents a l'assemblea general

A les 8 i 20 minuts i en segona convocatòria, el President dona la benvinguda als assistents i després de fer referència a l'honor que va suposar que l'any passat, entre altres distincions, fóssim mereixedors de la Creu de Sant Jordi per part de la Generalitat de Catalunya i la medalla d'or al mèrit esportiu concedida per l'Ajuntament de Barcelona, es llegí l'acte de l'any anterior, que s'aprovà per unanimitat.

Després de fer un repàs de totes les activitats dutes a terme per les diferents seccions de l'Entitat, també s'aprovaren per unanimitat els comptes de l'exercici de 2013 i el pressupost per al 2014. L'Agrupació, l'any passat pràcticament anivellà les despeses amb els ingressos i el pressupost per enguany arriba als 94.000,- €, tant per ingressos com per despeses.

També es ratificaren els membres de la Junta Directiva, incloent-hi els canvis haguts a les vocalies de les seccions d'Esquí de Muntanya, on en Bernat Ruiz es fa càrrec de la mateixa, i la Infantil/Juvenil, on són l'Anna Vallès i

en Roger Sant els qui han pres el relleu.

Un altre punt de l'ordre del dia, fou la proposta de canviar el número de la rifa de Nadal de les Loteries Nacionals per la Grossa de Cap d'any. Aquesta proposta fou rebutjada per 26 vots a favor, 6 en contra i 6 abstencions, degut bàsicament al fet de que la Grossa té el problema de la poca quantitat de diners que hi ha disponibles per a cada número, la qual cosa, i tenint en compte la quantitat que l'Agrupació hi juga, ens obligaria a fer participacions on hi juguéssim uns 14 números amb un import de 18 cèntims per cada número.

Sí que l'Assemblea va autoritzar a la Junta, a que en el supòsit de que es modifiquessin les condicions actuals, aquesta pogués, enguany o en anys venidors, canviar la Loteria de Nadal per la Grossa de Cap d'any.

Sense propostes del socis presentades per escrit i amb uns precís i preguntes que varen ser un inventari dels actes del **100tenari** i una exposició del programa previst per la celebració enguany del Tricentenari, es donà per conclosa aquesta Assemblea General ●

Alguns dels assistents a l'assemblea general

SERRA D'ESPADÀ

MILLARS (MIJARES)

17 d'abril de 2014

Per: Pep Molinos

Aprofitant que la meteo pinta bones condicions al País Valencià i que en Cabanillas ens ha facilitat una guia de la regió (desconeguda totalment per nosaltres), ens decidim passar les vacances de Pasqua al Parc Natural de la Serra d'Espadà i Alt Millars, a l'interior de Castelló.

Castell d'Espadilla (foto: Pep Molino)

17 d'abril

Excursió al Pic d'Espadà

Aparquem al cotxe al coll d'Ibola, entre Ain i Almedijar. El camí senyalitzat com a PR puja en direcció nord ben a prop de la Penya Pastor, on trobem un petit aljub cobert. Seguim flanquejant W a mitja alçada fins un marcat esperó, on el corriol puja de valent (N) per un terreny pedregós fins a la mateixa carena. Ara solament ens cal seguir uns pocs metres (W) i assolir el cim rocallós del Pic d'Espadà.

Avui fa una mica de calitja. Tot i així la panoràmica és extensa, i amb la Pen-

yagolosa com a cim destacat. El descens el fem pel mateix recorregut.

Dinem al bonic i petit poble d'Ain d'origens àrabs, amb les seves cases emblanquinades, els seus carrerons, i les seves sèquies, fonts i molins. Val a dir que de tots els poblets de la zona, potser és el més ben conservat, bonic i representatiu.

A la tarda pugem al Castell d'Ain pel barranc de la Caritat, un bon itinerari circular per un bosc d'alzines sureres i vegetació de riera.

18 d'abril

Excursió al Nevera de Castro

Sortim del poble de Chóvar seguint el barranc d'Ajuez. El camí travessa un magnífic bosc de sureres i falgueres entre grans tallats rocosos de color rogenc. La presència de sureres, algunes d'elles de gran mida, és degut al sòl d'arenoses (gres roig) i el clima càlid i humit de la zona. El camí de gran bellesa s'enfila a la carena, amb vistes llunyanes al mar i al proper castell de Castro. En aquest tram trobem nombro-

Peña Saganta (foto: Pep Molino)

ses trinxeres de la guerra civil. Després d'un tram de pista i passat un marcat coll, continuem per un corriol que en pocs minuts ens porta a la Nevera de Castro, un important pou de glaç molt ben conservat. Seguim corriol amunt fins cercar la carena i coronar el proper cim de la Nevera. El descens l'efectuem per les antigues mines d'Hombrar i voltant els rocallosos castellets fins al poble de Chóvar.

A la tarda ens desplaçem cap al nord, a la vall del riu Millars (Mijares), on fem una petita volta del poble de Montanejos fins a la font de "los Baños" amb aigües termals a 25 graus i els estrets del riu Millars.

19 d'abril

Excursió a la Peña Saganta

Iniciem l'excursió al poble d'Espadilla, com molts d'aquesta comarca d'orígens àrabs. La imatge de la Peña Saganta és impressionant, i amb raó és un dels cims emblemàtics de la regió. L'itinerari comença al costat d'un petit jardí botànic. El nostre corriol és

l'antic camí de ferradura que portava a Ayódar (Espadà). Va guanyant alçada flanquejant el barranc de Rio Pequeño sota les imponents parets de la Peña Saganta i el Castell d'Espadilla. Deixem a la dreta l'accés al castell i per camí de cornisa anem a cercar el lloc sud de la Peña, únic accés viable fins el cim. La vista a vol d'ocell és espectacular: del Penyagolosa fins el mar, la vall del Millars, i el petit poble d'Espadilla just als nostres peus. El descens l'efectuem pel barranc de La Piqueta, per un corriol que amb una baixada decidida però sense cap complicació ens retorna a Espadilla. ●

Barranc de la Piqueta (foto: Pep Molino)

EXCURSIÓ AL

PUIGCABRER o TORRE DEL PETROL (525 m) ALT CAMP

Barcelona a 12 de gener de 2014

Per: **Jordi Pino i Caterina Rodríguez**

Aquest cim es troba a l'extrem de ponent de la serra de les Guixeres, una serralada que forma part d'un conjunt de serres que separen les comarques de l'Alt Camp amb les de la Conca de Barbera i dóna pas a l'estret que el riu Francolí ha forjat per travessar el terreny d'ambdues comarques. D'aquí, que e l'indret fos un pas estratègic i quan la guerra dels Carlins s'hi aixequés una torre de guaita circular que, malmesa, encara hi persisteix.

Puigcabrer (foto: Jordi Pino)

Aquest cim també s'anomena torre del Petrol, degut a que segons diuen, "petroli" és el nom que donava a l'aiguardent que es fotia el comandant Orozco, un militar carlí que aixecà la torre per vigilar el pas de les tropes. Aquest militar també féu aixecar el fortí del cim de la Mola de Colldejou.

L'excursió no presenta cap mena de dificultat, és còmoda i senzilla. Té força indicadors i no disposa de trencalls que compliquin la marxa, que es desenvolupa per un terreny calcari, sec, sense

arbrat i a baixa alçada. Les aigües del Puigcabrer, per diverses torrenteres, totes marxen cap el riu Francolí.

ACCÉS

Amb automòbil ens hem de dirigir fins al poble de La Riba i per fer-ho des del nord, haurem d'anar a Montblanc per l'autopista AP-2 de Barcelona a Lleida o bé per la N-340 fins a Vendrell i d'aquí la C-51 a Valls i de Valls per la N-240 a Montblanc. És també aconsellable l'opció de Barcelona a La Panadella per la N-II i d'allí a Santa Coloma de Queralt i Montblanc. Abans d'entrar a Montblanc trobarem una desviació a Reus i Tarragona, que per la C-14, ja ens durà fins a La Riba.

Venint del sud, no cal arribar a Montblanc, des de Reus o Tarragona ja prenem la C-14 i abans d'arribar a Montblanc trobarem el poble de La Riba. Baixant de Montblanc hem de trobar a mà esquerra el trencall que ens porta a l'interior de la vila de

La Riba i és en el mateix trencall a mà dreta que hi ha una renglera de cases, en un curt carrer, nomenat de La Ràpita. Aquí és on deixarem aparcat el vehicle. Entrant al carrer, al costat de la primera casa que té com a número el 2, veurem un pal indicador de fusta que assenyalava el camí al Puigcabrer.

A la Riba també s'hi pot arribar en tren. Agafant la Renfe, baixarem a l'estació d'aquest poble i anirem cap a la sortida de la vila, on trobarem la cruïlla amb la C-14 i el carrer de La Ràpita.

RECORREGUT

Sortirem en direcció llevant per una ampla carena que ens durà fins uns cingles. Els superarem pel grau de Coster de la Cansaladeta i també per carena arribarem fins el cim.

Les referències més importants i horaris sense comptar parades són:

0 minuts.- Aparcament (240 m) El indicador de fusta ens diu que seguim un estret carrer revestit de ciment, en pujada, que porta a una casa de parets rosades. Fem uns metres de carrer, algun graó, deixem la casa a mà esquerra i entrem en un estret camí de terra i pedres que, per entre garrics, bruc i romaní, s'enlaira per un ampli llom, deixant a l'esquerra uns camps de conreu. Més amunt s'acaben els camps i arribem a un replà.

10 minuts.- Replà. (300 m) El travessem per entre matolls, trobem alguna resta de pintura indicadora i fites. Tornem a fer pujada i ens atensem a dos pals indicadors de fusta i una cinglera.

15 minuts.- Pals indicadors. (340 m) Trobem dos pals que es troben separats uns 50 metres. Tots dos assenyalen la ruta al Puigcabrer. Seguim per terreny descobert, sense arbres, i el camí comença a enfilar-se pel cingle mitjançant un pas nomenat grau del Coster de la Cansaladeta. Prop del cap de munt del cingle, trobem un nou pal indicador.

25 minuts.- Indicador (405 m) També assenyalava la ruta al Puigcabrer. Acabem de superar el cingle, segueixen els mateixos matolls, cap arbre i també les fites i pintures. Anem veient la Torre que hi ha al cim i després de travessar un tros planer d'aquesta ampla carena i ja prop del cim, aquesta s'estreny notablement.

40 minuts.- Carena (490 m) La resseguim, primer planers, després en pujada i una mica més ample. Deixem unes penyes a la nostra esquerra i ja arribem al cim.

50 minuts.- Puigcabrer o Torre del Petrol (525 m) Ample cim amb pedres i matolls. Disposa a més de la Torre de guaita, d'un pal de ferro tombat i d'un pal indicador de fusta que, en direcció contrària a la que hem arribat, ens indica que hi ha camí cap a Picamoixons. La baixada la farem en una mitja hora desfent el camí d'anada.

HORARI

La pujada la farem, sense comptar parades, en 50 minuts i la baixada en 30 minuts.

DESNIVELL

El desnivell acumulat de tota l'excursió és aproximadament de 285 metres, tant de pujada com de baixada.

ÈPOCA

Sens dubte la millor època és tardor/hivern. Cal evitar anar-hi en dies estiuençs per la forta calor que podem passar.

PUNTS DE INTERÈS

Amb la torre, és de destacar tota la vista que se'ns ofereix. Cap al nord, tota la Conca amb les seves viles i comunicacions i al fons l'Urgell i la Segarra. Al sud, el mateix panorama amb tot el Camp de Tarragona i la Mediterrània. A ponent tenim les muntanyes de Prades i a llevant, tota la serra de les Guixeres. En sota, La Riba, el Francolí, la carretera que travessa l'estret i fins i tot la línia del TGV.

CLIMA I VEGETACIÓ

La vegetació i el clima és Mediterrani, força humit per la proximitat de la mediterrània. Hiverns freds i estius molt calorosos i xafogosos. Temperatures molt contrastades a primavera i tardor. Terreny de poca pluja i gens de neu.

La vegetació és de caire mediterrani, sense arbrat degut a incendis, i només hi ha conreus d'oliveres a la sortida del poble de La Riba.

EQUIPAMENT

Motxilla, gorra o barret, ulleres i crema solar tot l'any. A l'hivern cal dur roba d'abric, doncs es poden trobar dies rúfols amb molt de vent. Per això cal dur també roba protectora del vent. L'excursió es aconsellable fer-la amb calçat dur. No són aconsellables les wambes. Convé dur aigua ●

Inmobiliaria 2cero

COMPRA - VENDA D'IMMOBLES

ASSEGURANCES, fins i tot de salut i d'inversió

Truca al telf. 647 952 638 i pregunta per la Maria. T'assessoraré en els temes que et preocupin sense cap compromís. Identifica't com a soci de l'AEC.

TURÓ DE MONTCADA

11 d'abril de 2014

Per: Pep Molinos

UNA SATISFACCIÓ...

Tota la vida veient-lo. Quan de menut passava els estius a Ripollet veia com el dinamitaven, i mica en mica anava perdent volum i alçada.

Igual que el Tibidabo, un referent per la vista, i un mesurador de la niti-desada del dia o la seva calitja. Visible des de molts indrets. Sempre amb la cantarella del meu pare, que amb un to de gresca i burleta em deia: jo he pujat aquest cim i tu no el podràs pujar mai, se l'estan carregant i va perdent alçada. Sempre contemplant-lo i sempre amb els accessos prohibits per l'ocupació d'una pedrera de la fàbrica de ciment de Montcada.

Semblava quasi impossible pels excursionistes de Barcelona; un cim ben proper com els de Collserola i els de la Serra de Marina, però inaccessible per la seva prohibició i la cementera.

Però ves per on, darrerament s'ha acabat l'explotació de la pedrera i està obert el seu accés....

Fent-la petar a l'Agrupada, amb en Pino, Cata, Manuel, varen comentar-me que s'hi podia pujar i que havien penjat la ressenya al seu blog "Cims del Països Catalans".

Doncs no en parlem més. Una tarda del més d'abril que tinc un buit a la feina, aprofito per anar amb metro a Can Cuiàs.

Creuant el polígon de Can Cuiàs, i fent un petit tram de la carretera N-150, arribo al coll de Montcada, inici pròpiament dit de "l'ascensió".

Hi ha un pal indicador de la pujada al turó i del GR que va cap a Ripollet. Creuo el petit polígon industrial pel carrer de Roca Plana fins al seu final, i seguint amb la mateixa direcció, per un viarany creuo un petit marge que em porta a un ample camí transversal. El segueixo a la dreta pujant al costat d'un petit torrent. El paratge que m'envolta ja és del tot verd. El meu camí acaba en una pista transversal; pal indicador. Continuo cap a la dreta per la pista amb forta pujada. Deixem un trencall a la dreta que em portaria al turó dels Quatre Pins. Segueixo la pista amunt, que va voltant el turó de Montcada, fins un punt que planeja. Aquí i al costat d'uns blocs de pedra, surt un corriol per l'esquerra (marques carabassa) que pujant per una canal i unes ziga-zagues, em porta fins l'airós cim del Turó de Montcada.

Un cim petit però llargament desitjat, sol·litud total, bona panoràmica amb l'inevitable desgavell urbanístic, una gran satisfacció i un somriure foteta pel meu pare, en pensar que aquest vespre li podré dir que jo també he pujat al Turó de Montcada...encara que uns metres més baix ●

ASCENSIÓ AL CIM DEL TURÓ DE MONCADA

La muntanya prohibida durant 96 anys

30 de març de 2014

Per: Manuel Cabanillas

L'any 1917 al Turó de Montcada s'hi instal·là una fàbrica de ciment de l'empresa Asland, que extreu la primera matèria del turó, fent desaparèixer l'ermita romànica situada al cim.

Des d'aquella data l'ascensió al cim va quedar oficialment tancada per evitar els problemes derivats de l'explotació de la cimentera.

Noranta sis anys després (2013), amb l'explotació ja finalitzada, es va proposar la restauració de la pedrera, recuperant-la ecològicament i paisatgística. Amb aquest objectiu, l'empresa Lafarge, actual propietària de l'explotació, va signar un conveni amb el Fons Mundial per a la Natura WWF i el 17 de novembre de 2013 l'ascensió al cim es va obrir al públic.

Feia temps que en una de les sortides amb el Jordi Pino i la Cata vam comentar aquest fet i la intenció de, visitar el seu cim. Poques setmanes més tard un altre bon amic n'Antoni Villena em va proposar l'ascensió.

El temps, meteorològicament parlant no era el més adequat, plovia tot i que vam decidir fer una exploració sobre el terreny per conèixer com es podia arribar a la base.

Turó de Montcada (foto: Pep Molino)

El cementiri de Montcada i Reixac és on s'inicia la que diríem via normal, tot i que nosaltres, rodejant la muntanya vam, arribar al Coll de Montcada i vam veure la possibilitat d'acostar-nos a fotografiar la muntanya des de el Turó dels Quatre Pins, coronat per un diposit d'aigua.

Poc a poc vam anar guanyant metres fins, quasi sense adonar-nos-en, vam trobar-nos a l'esmolada aresta del cim.

L'aprofitada jornada es va completar amb una trobada geològica, unes petites pedres de Variscita, una pedra semipreciosa que tan en Toni com jo guardarem entre els nostres records

d'una jornada que es va completar amb un dinar increïble per només 5 euros per barba.

LA RESENYA

CIM: Turó de Montcada (273,1 m.) Pel Coll de Montcada.

COMARCA: Vallès Occidental.

DESNIVELL: 161,9 m.

HORARI: 1:15 h. (0:50 h + 0:25 h)

DIFICULTAT: Fàcil, amb un tram final per un corriol pedregós estret i molt dret.

CARTOGRAFIA: Collserola. Ed. Alpina. E. 1:20.000

RESUM

Interessant excursió passeig matinal o de tarda al Turó de Montcada. La vista des del cim és espectacular. El tram final per un corriol estret i amb força pendent és perillós amb aigua tot i que els branquillons del traçat ajuden a l'equilibri, sobre tot pel descens.

ACCES

PER CARRETERA

Des de Barcelona per la C17 i N-150 (Manresa a Terrassa), fins el Coll de Montcada.

C-17 (tant en sentit Barcelona como en sentit Vic)

AMB TRANSPORT PÚBLIC

Tren: Fins Montcada Manresa i des de l'estació en Bus fins el coll de Montcada

Autobús: Línia: 104 des de Fabra i

Puig fins el Coll de Montcada

LA RESENYA

0:00 h: Polígon Industrial del Coll de Montcada (Carretera de Montcada a Terrassa), al final del carrer de Sants, al que s'accedeix des del Coll de Montcada, que finalitza amb una plaça on surt una pista senyalitzada amb un pal que indica tant el Turó del Quatre Pins, Turó de Montcada, Cementiri de Montcada i Font de la Mitja Costa. PR C35 Als tres minuts d'iniciar l'ascensió trobarem un camí a l'esquerra (PR C35 que va en direcció al Turó de Montcada. Inicia per la pista.

0:05 h: Corriol a l'esquerra amb indicador de PR C35 que cal seguir deixant la pista

0:15 h: Cruïlla, a la dreta el camí que baixa del cim del Turó del Quatre Pins a l'esquerra seguir uns metres fins una pista que seguirem a la dreta seguint les marques de pintura taronja. La pista té un bon pendent.

0:30 h: Pla sota una pared que baixa del cim. A la dreta podem observar les terrasses de l'explotació de l'antiga pedrera.

0:35 h: Corriol a l'esquerra marcat amb varies senyals que cal seguir fins el cim. Trams de molt fort pendent que a vegades es transforma en quasi una grimpada

0:50 h: Cim

Descens pel mateix itinerari de l'ascensió. Tot i que hi ha d'altres possibilitats ●

Set salts d'aigua i un nombre indeterminat de gorgs

VOLTA AL TORRENT DE LA CABANA

Per. Manuel Cabanillas

Moltes vegades ens entossudim en fer llargs desplaçaments per anar a llocs idíl·lics mentre molt aprop disposem d'espais de gran interès i que res han d'envejar a altres de més llunyans. Aquest és el cas del Torrent de la Cabana, un itinerari amb sets salts d'aigua i els corresponents gorgs, que s'inicia a la carretera GI-401 direcció Gombrèn, a poc menys de tres quilòmetres de Campdevàrol a la que es pot arribar amb tren i que supera totes les expectatives.

L'itinerari, molt ben senyalitzat, senyals grogues. comença a la Font del Querol, un espai condicionat per esbarjo amb taules, barbacoes i serveis, al costat del càmping El Pirinenc, instal·lacions que rodejarem per una pista inicialment de terra amb panells informatius de l'itinerari, fauna i flora de les que podem anar gaudir i que té un curt recorregut cimentat fins a Cal Paraire, una explotació ramadera amb un bon nombre d'ovelles i que transcorre per senders i corriols que ressegueixen el fresquívol torrent d'Estiula, conegut popularment per torrent de la Cabana, on des del primer salt d'aigua es gaudeix d'una bellesa visual amb boscos, prats i aigües transparents una invitació al bany a l'estiu i espectaculars a l'hivern quan es glacen.

El Gorg de la Cabana és el primer dels set salts d'aigua que trobarem

al recorregut. Per seguir l'itinerari haurérem de travessar el riu, amb prudència, amb l'impressionant buit del salt a la nostra esquerra.

Seguint l'itinerari, que segueix la zigzaga del riu, anirem trobant: els salts de la Tosca, de l'Olla, de la Bauma, del Forat, Petit del Colomer i del Colomer, punt amb el que l'itinerari circular ofereix dues possibilitats, seguir les marques grogues que ens retornaran a l'inici per l'altra banda del riu o seguint les senyals blanques i verdes que trobarem abans de baixar al salt i que ens portaran a una pista que resseguirem per l'esquerra i que per la que molt ràpidament tornarem al principi del recorregut. després de, aproximadament uns 9 km, uns 200 metres de desnivell acumulat i poc més de 3 hores de camí, sense parades que de bon segur en farem.

Si volem evitar el pagament dels 10 € que cal abonar per aparcar el cotxe, aquest el podem deixar tres centenars de metres abans d'arribar al càmping a un espai que hi ha a la dreta de la carretera, al costat d'unes naus, ara en construcció. Travessant la carretera surt un camí que ens portarà per l'esquerra de la carretera fins la Font del Querol. És recomanable portar el dinar per fer-ho durant el recorregut per gaudir del paisatge, no oblidar la màquina fotogràfica i si cal comprar iogurt i formatge a Cal Paraire ●

Ermita de Sant Bartomeu de Fragnerau (foto: Francesc Montes)

PAGAMENTS

Oficina La Caixa 0823 Padilla-Gaudí. C/ de Padilla, 271

COMPTES BANCARIS (IBAN):

100tenari: ES33 2100 0823 3902 0068 8916

AEC: ES27 2100 0823 3502 0068 9123

INFANTIL: ES37 2100 0823 3102 0068 9236

Important: Comenceu sempre indicant el vostre **nom i cognom** •

CORREUS ELECTRÒNICS

aec@aec.cat

secretaria@aec.cat

comunicacio@aec.cat

butlleti@aec.cat

agrupactivitats@aec.cat

speleo.ere_aec@yahoo.es

escola@glacera.com

caiac@aec.cat

coordinacio.sij.aec@gmail.com

ALP SPORTS

TOT PER L'ESQUÍ

15% descompte SOCIS A.E.C.

TOT PER MUNTANYA

BARCELONA

Av. Gaudí, 36
93 436 46 43

Font de Querol (foto: Manuel Cabanillas)

Gorg i salt de la Tosca (foto: Manuel Cabanillas)

(foto: Joan Tarruella)

HORARI SECRETARIA A.E.C.

De dilluns a divendres de les 18:30 a 21:30 h.

SECCIONS

Secció de Muntanya i Senderisme (SM), Secció d'Escalada i Alta Muntanya (SEAM), Secció d'Esquí de Muntanya (SEM), Equip de Recerques Espeleològiques (ERE), Secció d'Esquí (SE), Secció de BTT, Secció Infantil i Juvenil (SIJ), Secció de Caiac, Secció de Cultura (SC), Secció de Turisme Eqüestre i Escola d'Esports de Muntanya Glacera ●

1912

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

Padilla, 255-263, primera planta
08013 Barcelona
tel: 933 024 529

e-mail: aec@aec.cat
butlleti@aec.cat

web: www.aec.cat

Edita: AEC

President: Jep Tapias

2013

Amb la col·laboració de:

 Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Administracions Públiques
Secretaria d'Acció Ciutadana

Disseny i maquetaió: Xavier Sánchez

Impressió: Empòrium

Coordinador: Manuel Cabanillas

En aquest butlletí hi col·laboren: Jordi Romagosa, Manuel Cabanillas, Jordi Pino, Caterina Rodríguez, Xavier Sánchez, Domènec Palau, Quim Llop, Joan Tarruella, Pere Mansilla, Pep Molinos, Anna Mallol, Maria Bembibre, M. Jesús Salvador, Llorenç Nasarre, Francesc Montes, Xavi Díez.